

- Пыжов В.В. – К. : Радянська школа, 1984. – №5. – С. 73 – 77.
7. Пыжов В.В. Народная методика преподавания при массовом обучении физическим упражнениям / В.В. Пыжов // Теория и практика физической культуры, 1990. – №6. – С.63.
  8. Пыжов В.В. Некоторые вопросы организации и методики преподавания плавания в пионерском лагере. Плавание: сб-к материалов. – М. ФиС, 1971, – Вып. 2. – С. 7 – 43.
  9. Пыжов В.В. Ускоренное обучение плаванию / В.В. Пыжов. – М. ФиС. – 1986. – №5. – С. 17–20.

ПРОБЛЕМИ «ОЖИВЛЕННЯ» ПОСТТРАЖДАЛОГО ЯКОГО ВРЯТОВАНО НА ВОДІ

Виктор Пижов

Українська академія друкарства (м.Львів)

Доводячи важливість вирішення проблеми навчання населення плаванню, та можливі аспекти її вирішення, автор у своїх друкованих працях неодноразово звертав увагу на важливість фахової підготовки кадрів, які навчають плавати різні групи населення. Однак, не менш важливим є вміння надавати допомогу при нещасливих випадках на воді, що входить до функціональних обов'язків таких фахівців.

У арсеналі власного досвіду автора є випадок, коли у табір «Артек» не вдалося «оживити» дитину, яка довгий час знаходилася під водою. Проводилося слідство, в ході якого рятувальнику було запропоновано здати іспит з правил виконання прийомів «оживлення» тому, що не виключалася версія загибелі школяра через невірні дії рятувальника. Після успішного складання іспиту, рятувальника були визнані вірними, у протилежному випадку йому було би притягнуто до кримінальної відповідальності за ненавмисне вбивство. Подальший аналіз причин трагедії виявив, що дитина перегрілася на сонці і одразу увійшла до води, в чому винним був вихователь.

Цей випадок закарбувався у пам'яті на все життя і постійно нагадує про важливість вірної підготовки фахівців до таких екстремальних ситуацій, тому автор з пильною увагою ставиться до виступу навчальної літератури, у якій описано прийоми надання допомоги на воді.

У журналі «Безпека життєдіяльності» в 2009 році було надруковано статтю «Безпека поведінки на воді» [1], у якій допущено грубу помилку при описанні дій рятувальника, які можуть привести до кримінальної відповідальності. Не йдеться про те, що перші дії рятувальника, після вилучення людини із води, повинні бути скеровані на видалення води із легенів та шлунку постраждалого. Якщо, не зробивши цього, розпочати прийоми штучного дихання – людина неминуче загине.

Ще одним прикладом є навчальний посібник для ВНЗ «Безпека життєдіяльності», виданий у 2003р.[2]. У названому посібнику проблема, що описується зовсім не відображена, що є суттєвим недоліком. З цим погоджуються автори, які вважають доцільним висвітлення ймовірної помилки у діях рятувальника у тексті посібника при його перевиданні.

Доцільно примістити інформацію, яка би попереджала про неможливість описаної вище помилки у підручнику «Плавання» для студентів вузів фізичного виховання і спорту та навчальній літературі з курсу «Безпека життєдіяльності», який читається в усіх навчальних закладах України.

Така інформація може попередити загибель багатьох постраждалих на воді, а рятувальників позбавити від багатьох неприємностей.

Література:

- Балагур І.В. Безпека поведінки на воді / І. В. Балагур // Безпека життєдіяльності, 2009. – № 6.
- Скобло Ю.С., Безпека життєдіяльності: Навчальний посібник [для вищих навчальних закладів] / Ю.С. Скобло, Т.Б. Соколовська, Д.І. Мазоренко, Л.М. Тищенко, М.М. Троянов. – К. : Кондор, 2003.